

**LT**

**LT**

**LT**



EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 009.11.20  
KOM(2009) 626 galutinis

**KOMISIJOS KOMUNIKATAS TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI**

**DIREKTYVOS DĖL NUOTOLINĖS PREKYBOS VARTOTOJAMS SKIRTOMIS  
FINANSINĖMIS PASLAUGOMIS (2002/65/EB) PERŽIŪRA**

## 1. ĮVADAS

1. Direktyvos 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojų finansinėmis paslaugomis (toliau – direktyva) 20 straipsnyje nustatyta, kad Komisija turi peržiūrėti, kaip veikia nuotolinė prekyba finansinėmis paslaugomis, siekdama užtikrinti, kad būtų tinkamai plėtojama šio sektoriaus tarpvalstybinė nuotolinė prekyba.
2. Direktyva siekiama konsoliduoti bendrąją rinką ir užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį. Vadovaujantis 20 straipsniu, atliekant peržiūrą didžiausias dėmesys skiriamas nacionalinių teisės aktų skirtumams, susijusiems su dar ne visai suderintais Direktyvos aspektais, kaip antai nuostatos dėl informacijos teikimo prieš sudarant sutartis ir vartotojo teisė atsakyti sutarties. Atliekant peržiūrą įvertinami sunkumai, kurie dėl šių skirtumų gali kilti vartotojams ir paslaugų teikėjams, ir nustatoma, ar reikia keisti direktyvą.
3. Direktyva – visoms finansinėms paslaugoms taikoma horizontalioji priemonė – priimta 2002 m. rugsėjo 23 d., o valstybėms narėms suteiktas dvejų metų laikotarpis, per kurį jos šią direktyvą turi perkelti į nacionalinę teisę. 2006 m. balandžio mėn. Europos Parlamentui ir Tarybai pateiktoje Komisijos ataskaitoje<sup>1</sup> teigiama, kad peržiūra bus atidėta, nes valstybės narės vėluoja direktyvą perkelti į nacionalinę teisę<sup>2</sup>. Dauguma valstybių narių ją perkėlė tik 2005–2006 m.
4. Ši ataskaita pagrįsta tyrimų ir analizių duomenimis, taip pat informacija apie rinkos padėtį ir apie tai, ar veikimo laisvė, kuria naudojasi valstybės narės taikydamos ne visiškai suderintas nuostatas, darė poveikį vidaus rinkos kūrimui ir siekiant su vartotojų apsauga susijusių direktyvos tikslų. Dauguma duomenų paimta iš dviejų Komisijos atliktų tyrimų<sup>3</sup>. Atliekant teisinį tyrimą buvo nagrinėjamas direktyvos poveikis teisiniu požiūriu; į jo išvadas buvo atsižvelgta ekonominiame tyrime, kurį atliekant buvo nagrinėjamas direktyvos ekonominis poveikis tarpvalstybinei nuotolinei prekybai finansinėmis paslaugomis.
5. Be to, 2007–2008 m. vyko diskusijos su vartotojų grupėmis ir finansinių paslaugų sektoriaus atstovais. 2007 m. rugsėjo mėn. valstybėse narėse išplatintas klausimynas, o 2008 m. kovo mėn. valstybėms narėms surengtas seminaras. Ataskaitoje taip pat atsižvelgiama į nacionaliniu ir visos ES mastu atliktų apklausų (pvz., „Eurobarometro“) rezultatus, Komisijos 2007 m. sudarytų tikslinių grupių išvadas apie informaciją, teikiamą prieš sudarant sutartį, ir Komisijos tikrinimus, kaip perkeliama direktyva. Surinkti duomenys pagrįsti medžiaga, gauta iki ekonomikos ir finansų krizės. Naujesnių duomenų nėra.

---

<sup>1</sup> COM(2006) 161 galutinis.

<sup>2</sup> Teismas nustatė, kad dvi valstybės narės neįvykdė prievolės laiku į nacionalinę teisę perkelti direktyvą; Žr. 2006 m. gruodžio 7 d. sprendimas *Komisija prieš Liuksemburgą*, C-127/06, Rink. p. I-131 ir 2007 m. balandžio 19 d. sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*, C-141/06, Rink. p. I-58.

<sup>3</sup> Žr. [http://ec.europa.eu/consumers/rights/fin\\_serv\\_en.htm](http://ec.europa.eu/consumers/rights/fin_serv_en.htm).

## 2. RINKOS BŪKLĖ

6. Nepriklausomai nuo pardavimo būdo, apskritai tarpvalstybinių finansinių paslaugų rinka mažmeninės prekybos sektoriuje vis dar labai ribota – tiek bankininkystės, tiek draudimo srityse. Remiantis „Eurobarometro“<sup>4</sup> duomenimis, 2003 m. tik 4 % 15 ES valstybių narių gyventojų banko sąskaitą atsidarė kitoje valstybėje<sup>5</sup>. 2006 m. (25 ES valstybėse narėse) šis skaičius padidėjo iki 8 %<sup>6</sup>.

Lyginant bendrą (tarpvalstybinę ir šalies) nuotolinę prekybą bendrosios paskirties prekėmis ir paslaugomis ir nuotolinę prekybą finansinėmis paslaugomis, naujausi „Eurobarometro“ apklausos rezultatai rodo, kad 2007 m. Europos Sąjungoje prekių arba paslaugų nuotolinės prekybos būdu įsigijo daugiau kaip pusė (52 %) visų europiečių<sup>7</sup>, o finansinių paslaugų – tik 12 %<sup>8</sup>. Nors skaičiai maži, nuotolinė prekyba finansinėmis paslaugomis turi tendenciją augti, atsižvelgiant į tai, kad 2006 m. šis skaičius buvo tik apie 7 %<sup>9</sup>.

Palyginus tarpvalstybinę ir šalies prekybą finansinėmis paslaugomis, matyti dar didesnis skirtumas. Iš 12 % Europos gyventojų, kurie nuotolinės prekybos būdu pirkė kokios nors rūšies finansines paslaugas, 10 % jas pirkė iš savo šalies teikėjų, ir tik 1 % – iš ES teikėjų, įsisteigusių ne jų šalyje, o dar 1% – iš teikėjų, įsisteigusių ne ES.<sup>10</sup> Naujausia statistika rodo, kad apskritai tarpvalstybinė prekyba netenka pagreičio<sup>11</sup>. Šią išvadą patvirtina ekonominio tyrimo išvados, kuriose nurodoma, kad tarpvalstybinės nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis mastas yra nepaprastai mažas.

7. Kaip rodo Komisijos tikslinių grupių tyrimo rezultatai<sup>12</sup>, tipiškas tarpvalstybinis pirkėjas – jaunas, gerai išsilavinęs specialistas, besinaudojantis internetu, populiariausia nuotolinės prekybos priemone. Iš tiesų 31 % Europos gyventojų nesidomi pirkimu kitose valstybėse, nes jie neturi galimybės naudotis internetu<sup>13</sup>. Todėl valstybėse, kuriose interneto skverbtis didžiausia, kaip antai Šiaurės Europos šalyse, nuotolinės prekybos mastas dažnai didesnis.
8. Patvirtinant interneto naudojimo tendenciją ir šalies ir tarpvalstybinės prekybos masto skirtumą, naujoje Komisijos ataskaitoje apie tarpvalstybinę elektroninę prekybą ES<sup>14</sup> pažymima, kad nuo 2004 m. iki 2008 m. vartotojų, užsisakančių prekes

---

<sup>4</sup> „Eurobarometro“ apklausa (EB) 60.2 (2004 m.), ES viešoji nuomonė Europoje; finansinės paslaugos, ataskaita B. p. 53, [http://ec.europa.eu/public\\_opinion/archives/ebs/ebs\\_205\\_fullreport\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_205_fullreport_en.pdf).

<sup>5</sup> Kiekybinis finansinių paslaugų pirkėjų kitose ES valstybėse tyrimas, Optem. 2003 m. gruodis, p. 5. Nors imtis nebuvo tipiška, bankų sąskaitos laikytos produktu, kurį paprasčiausia įvertinti. [http://ec.europa.eu/consumers/cons\\_int/fina\\_serv/cons\\_experiences/cross\\_border\\_final\\_report\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/fina_serv/cons_experiences/cross_border_final_report_en.pdf).

<sup>6</sup> Speciali „Eurobarometro“ apklausa Nr. 252 „Vartotojų apsauga vidaus rinkoje“ (2006 m.), p. 106, žr. 4 išnašą.

<sup>7</sup> Speciali „Eurobarometro“ apklausa Nr. 298 „Vartotojų apsauga vidaus rinkoje“ (2008 m.), p. 14, žr. 4 išnašą.

<sup>8</sup> Ta pati apklausa, p. 84.

<sup>9</sup> Žr. 6 išnašą, p. 112.

<sup>10</sup> Žr. 7 išnašą, p. 84.

<sup>11</sup> Europos Komisijos antroji vartotojų rinkų suvestinė, COM (2009) 25, galutinis, p. 3.

<sup>12</sup> Europos Komisija, tyrimas „Prieš sudarant sutartį teikiama informacija apie finansines paslaugas“. 2008 m. sausio mėn. 27 valstybėse narėse atliktas kokybinis tyrimas.

[http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/PCI\\_final\\_report\\_22Feb2008\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/PCI_final_report_22Feb2008_en.pdf).

<sup>13</sup> Žr. 6 išnašą, p. 57.

<sup>14</sup> SEC(2009) 283, galutinis, p. 5.

ar paslaugas internetu, padaugėjo nuo 22 % iki 34 %. Tačiau šis didėjimas apsiribojo šalių rinkomis. Elektroninės prekybos vartotojai toliau vengia pirkti prekes ir paslaugas kitose valstybėse, ir ši spraga iš tiesų didėja; tarpvalstybinė elektroninė prekyba nuo 2006 m. iki 2008 m. padidėjo labai nedaug, t. y. nuo 6 % iki 7 %.

9. Tarpvalstybinė prekyba pirmosiose 15 ES valstybių narių ir euro zonos šalyse paplitusi labiau negu valstybėse narėse, kurios į ES įstojo po 2004 m., ir euro zonai nepriklausančiose šalyse. Apskritai dabar europiečiai prekyba kitose ES šalyse pasitiki labiau negu 2006 m.<sup>15</sup>
10. Kaip matyti iš bankininkystės sektoriaus pateiktų duomenų, nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis lygis dar nėra pakankamas; tokią padėtį iš dalies lėmė tai, kad nuotolinė prekyba dar nėra viena pagrindinių bankų naudojamų priemonių. Naujausi „Eurobarometro“ apklausos duomenys rodo, kad, kaip ir tarpvalstybinės prekybos bendrojo pobūdžio prekėmis ir paslaugomis atveju, didžiausia kliūtimi perkant finansines paslaugas iš kitos valstybės gyventojai įvardija kalbos problemą. Ji paminėta 37 % atveju, sukčiavimo rizika – 30 % atveju, taip pat minėtos nesuprantama (29 %) arba nepakankama (26 %) informacija ir papildomos išlaidos (24 %)<sup>16</sup>.
11. Labai svarbu skirti tarpvalstybines nuotolines paslaugas, kurias tiesiogiai teikia paslaugos teikėjas, ir paslaugas, kurios teikiamos netiesiogiai įsteigiant filialą, patronuojamąją įmonę, pasitelkiant tarpininką ar interneto sistemas kitoje valstybėje narėje, pastaruoju atveju dažniausiai iš kilmės valstybės narės teikiama administracinė pagalba. Be to, dažniausiai nėra aiškaus sąveikos su klientais modelio: finansinių paslaugų teikėjai naudoja įvairias pardavimo priemones ir paslaugas parduoda tiek nuotoliniu būdu, tiek tiesiogiai bendraudami su klientu. Ši aiški tendencija nurodyta ir ekonominiame tyrime, kurį atlikus nustatyta, kad sutartys retai sudaromos naudojant tik vieną priemonę, t. y. tik internetą, telefoną ar tiesioginį bendravimą. Ši tendencija taip pat patvirtinta atlikus Komisijos tikslinių grupių tyrimą<sup>17</sup>, kuriame pažymima, kad vartotojai pageidauja ne tik internetu pasiekiamos informacijos, bet ir tiesioginių specialistų konsultacijų.
12. Nors nepanašu, kad tiesioginių konsultacijų poreikis galėtų pasikeisti, laikui bėgant gali keistis finansinių paslaugų teikimo priemonės. Ekonominio tyrimo duomenys rodo, kad augimo galimybės galėtų susidaryti rinkose ėmus veikti didelėms bendrovėms ir sukūrus masto ekonomiją, arba didelėse rinkose. Tačiau mažesnėse ar menkiausiai išvystytose finansų rinkose sunku pasiekti kritinę masę, nors kartais bankus į rinkas pritraukia dideli kainų skirtumai, todėl ši kliūtis iš tiesų įveikiama. Dėl rinkų konsolidavimo ir integravimo bankininkystės ir draudimo sektoriuose visos Europos mastu veikia kelios bendrovės, o jų rinkos dalis auga tiek draudimo<sup>18</sup>, tiek bankininkystės<sup>19</sup> sektoriuose.

---

<sup>15</sup> Žr. 7 išnašą, p. 52.

<sup>16</sup> Žr. 6 išnašą, p. 89.

<sup>17</sup> Žr. 12 išnašą, p. 14.

<sup>18</sup> CEIOPS (2007 m.), Finansinių sąlygų ir finansinio stabilumo Europos draudimo ir darbo pensijų fondų sektoriuje 2006–2007 m. ataskaita (Rizikos duomenų atnaujinimas), p. 16.  
<http://www.ceiops.eu/media/files/publications/reports/CEIOPS-DOC-12-07.pdf>.

<sup>19</sup> SEC(2007) 1696, 2007 m. finansinės integracijos Europoje ataskaitos II priedo 1.4 lentelė, p. 50, ir 3.1 lentelė, p. 64.

13. Produktai, kuriuos galima sėkmingai pritaikyti nuotolinei prekybai, pirmiausia yra paprasti produktai, priskirtini indėlių ir investicijų, paskolų ir ne gyvybės draudimo kategorijoms. Atlikus ekonominį tyrimą nustatyta, kad ne būsto kreditams skirtos paskolos ir taupomosios sąskaitos yra du populiariausi bankų nuotoliniu būdu parduodami produktai; po jų eina akcijos, vertybiniai popieriai, obligacijos ir kreditinės kortelės. Tarpvalstybinės nuotolinės prekybos atveju produktų asortimentas mažesnis: šioje rinkoje paprasčiausi ir todėl populiariausi yra indėlių ir kreditinių kortelių produktai.

### **3. DIREKTYVOS PERKĖLIMAS Į NACIONALINĘ TEISĘ**

#### **Direktyvos perkėlimas į valstybių narių nacionalinę teisę**

14. Tikrinant nacionalinių nuostatų atitikti direktyvai paaiškėjo, kad dauguma direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę sunkumų atsiranda dėl kelių direktyvos nuostatų.
15. 3 straipsnio nuostatos skirtos informacijai, kuri turi būti teikiama vartotojui prieš sudarant nuotolinę sutartį. Direktyvoje reikalaujama, kad vartotojams būtų pateikti vartotojo gyvenamosios vietos valstybėje narėje įsisteigusio paslaugų teikėjo atstovą identifikuojantys duomenys arba, kai vartotojas turi reikalų su bet koku kitu, nei paslaugų teikėjas, specialistu – specialistą identifikuojantys duomenys. Tik kelios valstybės narės neperkėlė vieno iš šių reikalavimų.
16. 6 straipsnyje apibrėžiama teisė atsisakyti sutarties, o šio straipsnio 2 dalyje nurodoma, kada ši teisė netaikoma. Tik kelios valstybės narės nustatė platesnę nei 6 straipsnio 2 dalyje nurodytos išimties taikymo sritį.
17. 7 straipsnyje aptariamas mokėjimas už paslaugas, suteiktas prieš nutraukiant sutartį. Kai vartotojai pasinaudoja teise nutraukti sutartį, iš jų gali būti reikalaujama sumokėti tik už tas paslaugas, kurias teikėjas jau suteikė. Nustatytas ilgiausias 30 dienų laikotarpis, per kurį teikėjas arba vartotojas gali grąžinti gautas sumas. Kelios valstybės narės netiksliai įgyvendino vieną iš šių nuostatų.
18. Kai kuriais atvejais, kaip minėta, Komisija pradėjo oficialias pažeidimų nagrinėjimo procedūras, taip pat gali jas pradėti ir dėl kitų atvejų.

#### **Teisė gauti informaciją prieš sudarant sutartį**

19. 4 straipsnio 2 dalyje valstybėms narėms suteikiama teisė nustatyti papildomas nuostatas dėl išankstinės informacijos (išsaugant esamas teises arba nustatant naujas).
20. Remiantis turima informacija, 16 valstybių narių (Austrija, Danija, Suomija, Prancūzija, Vokietija, Graikija, Vengrija, Airija, Italija, Latvija, Malta, Portugalija, Rumunija, Slovakija, Švedija ir Jungtinė Karalystė) pasinaudojo 4 straipsnio 2 dalies nuostatomis<sup>20</sup>.

---

<sup>20</sup> Žr. teisinį tyrimą; p. 51–56, 63–74 ir nacionalines ataskaitas.

21. Šiems papildomiems informacijos reikalavimams priskiriami, pvz., reikalavimai nurodyti tikslų tiekėjo arba paslaugų teikėjo adresą, leidimų ir licencijų skyrimo sistemas, sąlygas naudotis teise keisti sutarties nuostatas, informacijos teikimą neįgalių asmenų poreikius atitinkančia forma, sutarties trukmę; taip pat smulkesnė informacija apie garantijų fondus ir garantijos sistemas, informacija, ar tiekėjui taikomos nemokumo procedūros, informacija apie vartotiną kalbą, kvitus, žalos atlyginimo sistemas arba teisę atsisakyti sutarties, riziką, informacijos saugojimo būdus ir atskleidimo reikalavimus, kalbant apie pokalbius telefonu.
22. Šiuo metu nėra duomenų, kad teisiniai skirtumai, kilę valstybėms narėms taikant 4 straipsnio 2 dalį, labai trukdytų sandoriams arba tiesiogiai veiktų nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis mastą ES. Teisiniame tyrime nenustatyta jokių konkrečių nusiskundimų arba problemų, susijusių su šios nuostatos taikymu.

### **Teisė atsisakyti sutarties**

23. Remiantis 6 straipsnio 3 dalimi, valstybės narės gali numatyti, kad tam tikrais atvejais teisė atsisakyti sutarties netaikoma, kaip antai: a) kreditams, kuriais visų pirma siekiama įgyti ar išlaikyti nuosavybės teises į žemę arba į esamą ar statomą pastatą, arba siekiama atlikti pastato atnaujinimą ar pagerinimus; b) kreditams, apsaugotiems nekilnojamojo turto hipoteka arba su nekilnojamuoju turtu susijusia teise; c) vartotojų, kurie naudojami pareigūno paslaugomis, pareiškimams, jei pareigūnas patvirtina, kad vartotojui yra garantuojamos teisės pagal 5 straipsnio 1 dalį.
24. Remiantis turima informacija, 14 valstybių narių (Belgija, Bulgarija, Danija, Prancūzija, Airija, Lietuva, Liuksemburgas, Nyderlandai, Lenkija, Portugalija, Rumunija, Ispanija, Švedija ir Jungtinė Karalystė) pasinaudojo a ir b punktuose numatytomis galimybėmis. Keturios valstybės narės (Italija, Liuksemburgas, Lenkija ir Rumunija) pasinaudojo c punkte numatyta galimybe<sup>21</sup>.
25. Šiuo metu nėra duomenų, kad dėl teisės atsisakyti sutarties skirtumų, lemiamų 6 straipsnio 3 dalies nuostatų, susidarytų didelių teisinių kliūčių arba kad jie turėtų tiesioginį poveikį nuotolinei prekybai finansinėmis paslaugomis ES. Teisiniame tyrime nenustatyta jokių konkrečių nusiskundimų ar problemų, susijusių su šia nuostata.

## **4. BENDRASIS DIREKTYVOS POVEIKIS**

26. Ekonominio tyrimo duomenimis, kliūtys, trukdančios vystyti tarpvalstybines finansines paslaugas nuotolinės prekybos priemonėmis, daugiausia susijusios su teikėjais. Tačiau tyrime labai didelėmis kliūtimis laikomi tik nacionaliniai kovos su pinigų plovimu reikalavimai ir nepakankamai suderinti nacionaliniai teisės aktai arba ES teisės aktų, kuriais būtų reglamentuojami į direktyvos taikymo sritį nepatenkantys klausimai, trūkumas. Pirmoji kliūčių kategorija susijusi su skirtingomis išsamiomis nacionalinėmis taisyklėmis, kuriomis nustatoma, kaip finansų įstaigos turėtų patvirtinti vartotojo adresą ir tapatybę, antroji daugiausia siejama su konkrečiais produktams taikomomis nacionalinėmis taisyklėmis. Nė vienai iš šių kategorijų

---

<sup>21</sup> Žr. teisinį tyrimą, nacionalines ataskaitas.

kliūčių direktyva netaikoma. Be to, nepakanka duomenų apie antrosios kategorijos kliūčių svarbą ir šie duomenys iš dalies prieštaringi, nes finansinių paslaugų teikėjai ir bankų asociacijos laikosi skirtingo požiūrio į šių kliūčių svarbą. Bankų asociacijų nuomone, šios kliūtys svarbios, tačiau tik nedidelis bendrovių (finansinių paslaugų teikėjų) skaičius tam pritaria. Be to, Europos bankininkystės sektoriaus komitetas, Europos lygmeniu atstovaujantis bankų asociacijoms, pritaria teiginiui, kad valstybių narių teisinio reglamentavimo sistemų skirtumai netrukdo tarpvalstybinei nuotolinei prekybai finansinėmis paslaugomis<sup>22</sup>.

27. Svarbiausios kliūtys, susijusios su paklausa, kyla dėl kalbų ir kultūrų skirtumų, taip pat dėl to, kad trūksta informacijos apie tarpvalstybinės prekybos produktus. Europos Komisija jau ėmėsi priemonių, siekdama gerinti vartotojams prieš sudarant sutartį teikiamos informacijos kokybę, pvz., parengė Europos tipinės informacijos apie vartojimo kreditą formą, pateikiamą naujos Direktyvos dėl vartojimo kreditų sutarčių<sup>23</sup> priede, ir pagrindinės informacijos investuotojams dokumentą, bandomą peržiūrėti KIAVPS direktyvą<sup>24</sup>. Nagrinėjant Europos tipinės informacijos apie vartojimo kreditą formą siekiama gerinti prieš sudarant sutartį vartotojui teikiamos informacijos, susijusios su hipotekos paskolomis, pateikimą<sup>25</sup>. Komisijos komunikate dėl mažmeninių investicinių produktų paketų<sup>26</sup> siūloma priemonių, kuriomis prieš pasirašant sutartį investuotojams būtų teikiama aiški, palyginama informacija apie šiuos produktus. Šiomis priemonėmis norima standartizuoti prieš sudarant sutartį teikiamą informaciją, kad vartotojui būtų lengviau lyginti skirtingų paslaugų teikėjų pasiūlymus. Tai sumažina pavojų, kad vartotojai patirs didesnes išlaidas arba prisiims nereikalingą riziką, susijusią su finansinių paslaugų produktais. Be to, Komisija pradeda elgsenos mažmeninių investicinių paslaugų sektoriuje tyrimą. Atlikus šį tyrimą bus galima nustatyti pagrindinius elgsenos bruožus, veikiančius vartotojų pasirinkimą šiame sektoriuje.
28. Bendrą su pasiūla ir paklausa susijusių trukdžių poveikį stiprina finansinių paslaugų pobūdis. Palyginti su nefinansinėmis prekėmis ir paslaugomis, finansinėms paslaugoms būdingi keli skiriamieji bruožai, visų pirma tai, kad jos paprastai yra sudėtingesnės ir dažnai reikalauja didelio ir užtikrinto ilgalaikio ekonominio įsipareigojimo siekiamam rezultatui. Todėl vartotojui būtina patarti, kad jis galėtų prisiimti šį įsipareigojimą. Be to, kai kurios paslaugos, kaip antai transporto priemonių draudimas, yra vietinės dėl rizikos vietos ir todėl jas nelengva perkelti į kitą valstybę. Nors Direktyvoje numatyta reguliavimo infrastruktūra, kuria galima remti nuotolinę prekybą finansinėmis paslaugomis, ji nekeičia sudėtingo šių paslaugų pobūdžio.
29. Priėmus direktyvą visose valstybėse narėse sukurta teisės sistema, kuria galės pasinaudoti paslaugų teikėjai ir vartotojai, pirkdami finansines paslaugas nuotolinės prekybos priemonėmis. Vidaus rinkose nuotolinė prekyba finansinėmis paslaugomis padidėjo, nors ir apskritai tebėra nedidelio masto, tačiau šiuo etapu negalima daryti

---

<sup>22</sup> EBSK pozicija dėl galutinės Direktyvos 2002/65 teisinio poveikio nuotolinei prekybai vartotojų finansinėmis paslaugomis ataskaitos projekto, p. 9.

<sup>23</sup> 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB II priedas (OL L 133 2008 5 22, p. 66–92).

<sup>24</sup> Direktyva 85/611/EEB, išdėstyta nauja redakcija, COM (2008) 458 galutinis, plg. 76 straipsnis.

<sup>25</sup> Baltoji knyga dėl ES hipotekinių kreditų rinkų integracijos, COM (2007) 807 galutinis, p. 6.

<sup>26</sup> COM(2009) 204 galutinis.



išvados, kad ši sistema paskatino sparčiau vystyti tarpvalstybines operacijas. Teisiniame tyrime nurodyta, kad šiuo metu nėra praktinių duomenų apie vartotojus, turinčius nusiskundimų dėl direktyvos taikymo būdų. Teisės ekspertai ir vartotojų organizacijos, su kuriomis konsultuotasi atliekant tyrimą, šį duomenų trūkumą paaiškino vis dar menku šios srities sandorių skaičiumi.

## 5. IŠVADA

30. Šiuo metu tarpvalstybinės nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis rinka labai maža. Daugelyje valstybių narių nacionaliniai įgyvendinimo įstatymai pradėjo galioti tik nuo 2005–2006 m. ir nuo tada, kai buvo priimta direktyva, rinka nelabai pasikeitė. Tai atitinka e. prekybos ataskaitos<sup>27</sup> išvadas, kad rinka greičiausiai didės vidutiniu ar ilgalaikiu laikotarpiu, nes įmonių požiūrį dažniau formuoja išvalgos, o ne pačios problemos, be to, vis populiariesni elektroniniai vartotojų sandoriai sukurs paklausą ir paskatins tarpvalstybinę plėtrą.
31. Didžiausios kliūtys šios rinkos vartotojams yra kalbų ir kultūrų skirtumai. Tačiau Komisija neturi galimybių imtis priemonių dėl šių problemų. Dėl informacijos apie finansiniams produktams taikomus teisės aktus tam tikrose rinkose trūkumo Komisija imasi svarbių veiksmų informacijai apie kreditus ir investicijas gerinti.
32. Jei tolesnės e. prekybos pažangos nelydės panaši nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis raida, Komisija gali iš naujo svarstyti galimybę keisti direktyvą arba imtis kitų susijusių iniciatyvų.
33. Šiuo metu nėra duomenų apie tai, kad vartotojams kiltų problemų dėl netinkamo direktyvos įgyvendinimo. Taip pat nėra duomenų, kad teisinių sistemų skirtumai, atsirandantys dėl to, kad valstybės narės pasirinko įvairias direktyvoje numatytas galimybes, tiesiogiai veikia nepakankamą tarpvalstybinės nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis mastą.
34. Atsižvelgdama į visa tai, Komisija laikosi nuomonės, kad šiuo metu netikslinga siūlyti iš dalies keisti direktyvą. Ji toliau stebės rinkų raidą ir direktyvos taikymą.

---

<sup>27</sup> Žr. 14 išnašą, p. 20.